

“ELS SILENCIS DEL CARRER DE L'ARC” d'ELENA FORÀ

Divendres , 13 de desembre, els participants en la tertúlia Àgora vam gaudir de la presència de l'autora del llibre que havíem llegit. Es tracta d'Elena Forà i la seua primera novel·la “Els silencis del carrer de l'Arc”.

Després d'una breu presentació de l'escriptora, aquesta va compartir amb nosaltres com va ser el camí de la seua formació i les raons que la van dur a escriure. Expressiu va ser quan Elena va recordar que un dels seus professors li deia “tu com a escriptora has de ser com una arquera; es tracta de llançar fletxes, llançar fletxes que creen expectatives i després de tot arreplegar-les totes”.

Tot seguit ens vam centrar en el llibre, la seua arquitectura , la idea central, el tema, la construcció del personatges i el seu món particular, el treball d'investigació històrica, la importància del llenguatge,...

“Els silencis del carrer de l'Arc” és un llibre carregat de missatges que ens commou des de les primeres línies i prompte te n'adones que els silencis i les pors no desapareixen per no parlar-ne , més bé acaben sent la causa de les infelicitats . La vida dels protagonistes ha estat condicionada pels silencis ocults: els silencis derivats de la guerra on va desaparèixer el iaio de Bela , silencis de culpabilitat, silencis d'amor , silencis íntims,...D'aquesta manera l'autora posa l'atenció en la necessitat de la comunicació com a eina alliberadora . Què hauria sigut d'eixes vides si els personatges hagueren parlat...? Cadascun té una entitat pròpia, Marcel crea i obri expectatives; Bela, constant i al temps víctima del seu mutisme; l'Angel, amb un punt idealista; l'Olga , la bondat i l'amistat; la iaia Isabel, amb el seu punt de realisme màgic i al mateix temps exercint un paper de conductora de l'obra..... Excel·lent el treball de l'escriptora que sap moure a la perfecció un ample nombre de personatges i que a més van i venen en diferents èpoques.

Al llarg de la tertúlia es posà l'accent en el llenguatge utilitzat per Elena , un llenguatge depurat, precís, contextualitzat i capaç de generar belles descripcions. Tanmateix és un llenguatge que recupera paraules i expressions que quasi han caigut en l'oblit. L'autora mateixa ens donava pistes sobre això: “ vull que el meu llenguatge porte al lector més enllà de les paraules “.

És “Els silencis del carrer de l'Arc” una obra que de segur, a molta gent li es propera per vivències similars a les que hi relata. Són moltes les famílies que han patit aquestos silencis. Una primera obra amb una estimable qualitat literària, un llibre ple d'evocacions i emocions , un crit que reclama el deure d'expressar la memòria en veu alta , sense por .

Enhorabona, Elena , gràcies per haver compartit la tertúlia amb nosaltres.

“L’ havia somniada tant sovint, la casa del carrer de l’Arc, que els somnis havien acabat per ser recurrents. De vegades, s’hi veia asseguda amb el pare al banc de pedra del pati mirant extasiada el degotim de la font que cada any s’havia d’arreglar. D’altres estava abocada a la finestra guaitant aquell mar de blaus intensos . O bé estirava els braços cap amunt per buscar entre la roba de l’armari algun objecte tant fascinant com la capseta del iaio Lluç . Encara podia sentir la inquietud que li produïen els ulls de la iaia Isabel observant-la amb aquelles nines vidrioses i negres com el cap d’una agulla de picar. I encara era capaç de repetir fill per randa cada una de les històries que el pare li havia explicat.. Però quan recordava la seua mirada absent en preguntar-li sobre la mort del iaio Sebastià i aquella veu trencada quan gemegava si les coses es poguessen fer dos vegades...encara es corprenia.”

